

PROFESORUL – MANAGER AL COMUNICĂRII ÎN EDUCAȚIA FIZICĂ A ELEVILOR DE VÂRSTĂ ȘCOLARĂ MICĂ

Roșcovan Maria, studentă

Leșco Victoria, drd., asist. univ., Universitatea de Stat de Educație Fizică și Sport, Chișinău

Abstract. *In the education process, an important role belongs to the teacher, who coordinates, trains, shapes the students' personality. Through communication, through cooperation we grow professionally, we overcome any difficulties and any failures and we are winners and strong.*

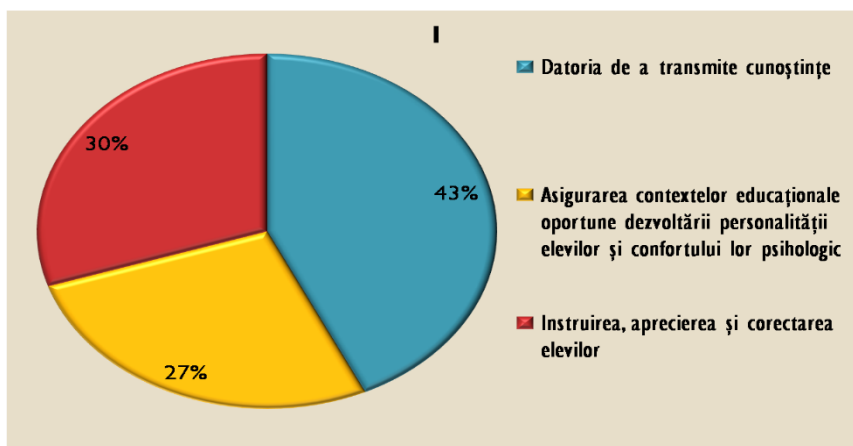
Keywords: *teacher, physical education, young schoolchildren, communication.*

Actualitatea. În perioada actuală, profesorul nu mai reprezintă doar un transmițător de cunoștințe, ci și un organizator, îndrumător și evaluator al resurselor implicate în procesul instructiv-educativ (resurse materiale, umane, procedurale), al condițiilor psihologice, pedagogice necesare realizării obiectivelor instructiv-educative. În paralel, profesorul coordonează activitatea extrașcolară, realizează activități de cercetare și informare continuă, rezolvă probleme de conducere la nivelul clasei sau al școlii, ceea ce face ca procesul instructiv-educativ să reprezinte un proces managerial, iar principalele activități ale profesorului, și anume: proiectarea, organizarea, dirijarea învățării, luarea de decizii, rezolvarea de situații, evaluarea, optimizarea procesului instructiv, pot fi văzute prin și prin prisma managerială [2].

În procesul educației, un rol important îi revine profesorului, care coordonează, formează, modelează personalitatea elevilor. În acest sens, profesorul trebuie să-și adapteze, să-și îmbunătățească rolul tradițional printr-o nouă viziune asupra planificării, organizării muncii, asupra relațiilor cu elevii. Profesorul - manager va trebui să însușească și să aplice noile atribute ale managementului, în afirmarea noilor sale atribuții [4].

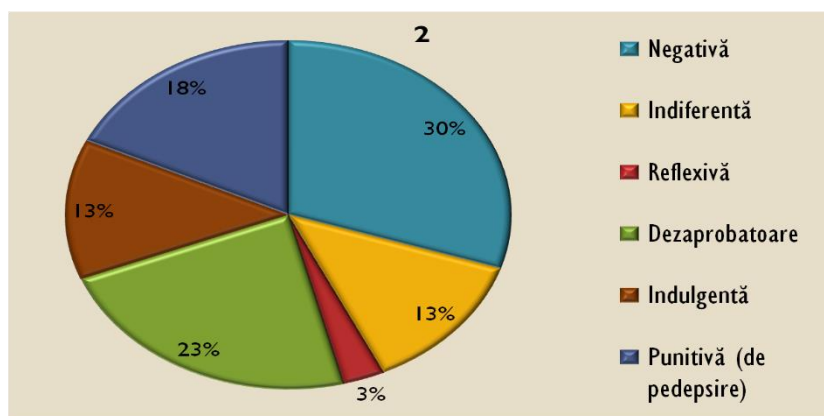
Comunicarea în mediul școlar și familial trebuie să ocupe un loc important, în acest sens, relația profesor-elevi fiind deosebit de semnificativă și importantă. Elevii mici au nevoie de consiliere și îndrumare în procesul de formare a personalității. În condițiile în care comunicarea pedagogică în cadrul parteneriatului educational este optimă, elevii mici fiind sprijiniți pentru a depăși situațiile de criză în dezvoltarea școlară, aceștia pot parcurge cu ușurință multiplele dificultăți caracteristice parcursului școlar. În acest scop pedagogic, pentru a se găsi soluții la problemele școlare și personale ale elevilor, partenerii sociali - părintele, elevul și profesorul - trebuie să interacționeze, să comunice și să interrelaționeze în baza valorilor culturii, în general, a culturii emoționale, în special [3].

Sarcini și metode. Pentru studierea acestui aspect al temei de cercetare am elaborat un chestionar, prin care să determinăm atitudinea pedagogilor din această perspectivă. Chestionarul conține 10 întrebări. Baza experimentală o constituie 30 de subiecți, masteranzi ai USEFS care activează în calitate de cadre didactice în instituțiile din țară. Datele analizei chestionarelor sunt prezentate în figurile de mai jos.

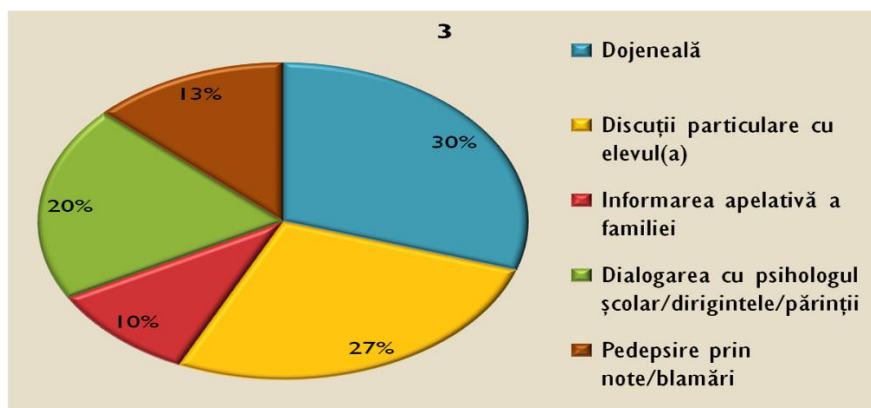
Fig. 1. Atitudinea cadrelor didactice referitoare la rolul profesorului

Rezultate. Datele prezentate în Figura 1 demonstrează următoarele: o pondere importantă dintre pedagogi, 43%, consimte faptul că profesorul are menirea de a transmite cunoștințe, 30% consideră că funcția lor este de a aprecia și corecta; doar 27% dintre profesori susțin că profesorul are rol în formarea și modelarea personalității elevilor prin crearea contextelor favorabile.

Fig. 2. Atitudinea cadrelor didactice față de conduitele problematice

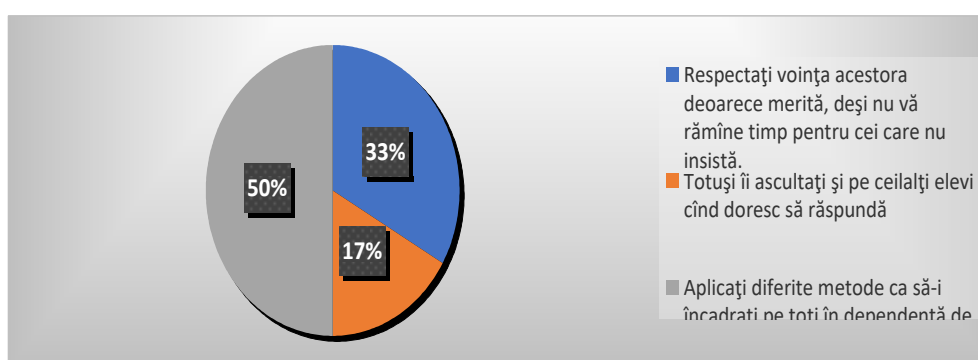
Datele prezentate în Figura 2 demonstrează că tipurile de reacții diverse ca natură sunt cu tentă negativă (indiferență, pedeapsă), lucru care etalează atitudinea neconstructivă din partea unui număr mare de pedagogi (84%); majoritatea cadrelor didactice reacționează neconstructiv la situațiile negative desfășurate în mediul educațional, iar metodele prin care se încearcă diminuarea acestora (pedeapsă) sting momentan și nu permanent comportamentul.

Fig. 3. Atitudinea cadrelor didactice față de conduitele problematice

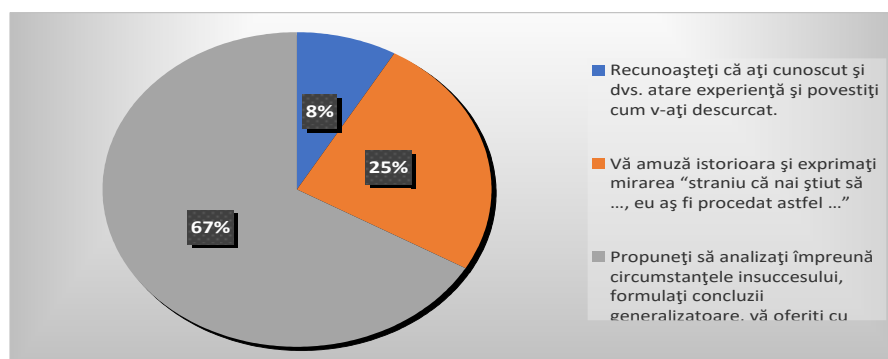
În Figura 3 am constatat că cadrele didactice aplică metode negative (dojeneală, pedepsire prin note/blamări) în scopul eliminării conduitei indezirabile (aceasta fiind o atitudine neconstructivă), fapt ce „impune” din partea elevilor „răspunsuri cu aceeași direcție” – negative.

Nivelul de implicare a elevilor de către profesori în cadrul orelor este relatat în Figura 4. Una dintre întrebările chestionarului era: „Elevii buni, de regulă, insistă să răspundă foarte des în timpul lecției. Cum procedați ca să oferiți șanse egale tuturor elevilor?” 50% au spus că aplică diferite metode ca să-i încadreze pe toți în funcție de particularitățile individuale, 16,6% dintre profesori au răspuns că totuși îi ascultă și pe ceilalți elevi când doresc să răspundă și 33,4% au răspuns că respectă voința acestora, deși nu le rămâne timp pentru cei care nu insistă. Nivelul de implicare a elevilor în cadrul orelor depinde de felul în care profesorul îi motivează, de noutatea conținutului prezentat, de gradul lui de pregătire.

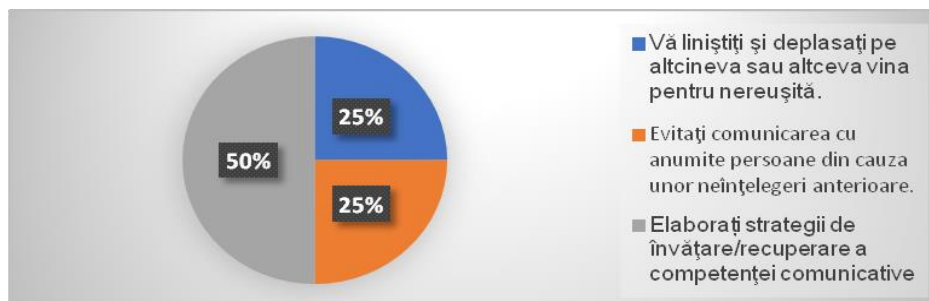
Fig. 4. Atitudinea cadrelor didactice față de implicarea elevilor în cadrul orelor

În Figura 5 am evaluat nivelul de cooperare al profesorului cu colegii de muncă. În urma chestionării, 66,6% dintre profesori au răspuns că propun să analizeze împreună circumstanțele insuccesului și să formuleze concluzii generalizatoare, 8,4% au răspuns că recunosc că au avut și ei o astfel de experiență și 25% au răspuns: “straniu că n-ai știut să ..., eu aș fi procedat astfel ...”. În urma chestionării s-a demonstrat că profesorii sunt echilibrați, înțelegători și săritori la nevoie. Alții s-au amuzat că n-au știut cum să se descurce. Din aceasta reiese că noi mai avem în prezent profesori orgolioși, care spun că prin ce greutăți au trecut ei, prin aceste greutăți trebuie să treacă toți și ei nu sunt deschiși și nu oferă nici o informație, nici un ajutor colegului care are o problemă profesională, prin care ei deja au trecut și sunt informați cum să depășească mai ușor această situație.

Fig. 5. Nivelul de cooperare al profesorului cu colegii de muncă

În Figura 6 am evaluat nivelul de comunicare în caz de eșec. Ca întrebare am propus: “Simțiți frecvent dificultăți în comunicare?” 50% din profesori au răspuns, că încearcă să determine eșecurile în comunicare, apoi, în funcție de acestea, elaborează strategii de învățare/recuperare a competenței de comunicare, 25% au răspuns că evită comunicarea cu anumite persoane din cauza unor neînțelegeri anterioare și 25% din profesori dau vina pe alții pentru nereușita lor. Din aceasta am dedus că orice problemă se rezolvă prin comunicare.

Fig. 6. Nivelul de comunicare în caz de eșec.

Atmosfera creată în clasă sau în cadrul grupului de învățare trebuie să fie binevoitoare și caldă și fiecare elev trebuie să se simtă susținut – așa cum este el sau ea. Într-o asemenea atmosferă, toți se vor accepta unii pe alții așa cum sunt și acest lucru îi va ajuta să crească [1].

Concluzii și recomandări. Prioritatea de bază a societății contemporane este educația și dezvoltarea complexă a copiilor în spiritul valorilor culturii. Responsabilitatea profesorilor, în această ordine de idei, este să demontreze un înalt nivel de cultură profesională. Toleranța pedagogică este o competență necesară nu doar profesorilor, ci și părinților, deoarece, într-o lume care este din ce în ce mai agresivă, intolerantă, unde violența verbală se manifestă mereu, educația pentru toleranță trebuie începută de acasă, pentru a oferi copiilor noțiuni elementare privind conduita socială civilizată. Ajungând în școală, ei vor cunoaște ABC-ul unui comportament tolerant și cult.

Sugestii metodologice pentru profesori: să promoveze valorile culturii emoționale și ale toleranței (poate așa societatea va deveni mai bună); să organizeze cu părinții ședințe, seminarii, sondaje pentru a înțelege mai bine cum trebuie să participe la educația pentru toleranță a copiilor; să fie un exemplu de toleranță pedagogică pentru părinți și elevi; să accepte toți copiii ca fiind egali, indiferent de religia, etnia, situația materială a acestora.

Sugestii metodologice pentru părinți: să se implice în educația propriilor copii prin comunicare tolerantă cu profesorii; să demonstreze cultură emoțională și toleranță în mediul social, fiind un model pentru elevi; să asigure sprijin copiilor în învățarea socială a competențelor necesare vieții.

Referințe bibliografice

1. Boroș M., Profesorul și elevii. București: Editura Gutinul, 1994.
2. Marcu V., Filimon L., Zdrehuș C. Psihopedagogie pentru formarea profesorilor. Oradea: Editura Universității din Oradea, 2003. 354 p.
3. Sadovei L., Competența de comunicare didactică. Repere epistemologice și metodologice. Chișinău: Tipografia UPSC „Ion Creangă”, 2008. 180 p.
4. Șerban I., Management educațional pentru instituțiile de învățământ. Ministerul Educației și Cercetării. București, 2001.